

144
11. júní

152. gr.
Sala skotelda er bundin leyfi slökkviliðsstjóra, er ákveður, hve miklar birgðir megi vera á hverjum stað og hvernig þeim skuli komið fyrir.

153. gr.
Í skoteldum, púðri og öðrum sprengiefnum má ekki kveikja á almannafæri nema með leyfi lögreglustjóra.

XX. KAFLI

Sektarákvæði, gildistaka samþykktarinnar o. fl.

154. gr.

Nú er hús byggt áður en samþykkt þessi öðlast gildi, og fullnægir ekki fyrir-mælum hennar. Ber húseiganda þá að breyta húsi sínu í samræmi við þau, en brunamálástjórnin getur veitt, samkvæmt leyfisbeiðni hans, frest til breytinga eða samþykkt óbreytta notkun og umbúnað hússins. Vanræki húseigandi hins vegar að leita slíks leyfis eða fari ekki eftir fyrirmælum brunamálástjórnarinnar eða slökkviliðsstjóra um breytingar, skal hann kærður til refsingar.

155. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem opinber mál, og greiði hinn seki allt að 10 þúsund krónur fyrir brot sitt, nema þyngri refsing liggja við. Sektir renni í bæjarsjóð Reykjavíkur.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 37 1. apríl 1948, til þess að öðlast gildi 11. júní 1953, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin reglugerð um skipun slökkviliðs og brunamála í Reykjavíkurkaupstað frá 24. júní 1913.

Félagsmálaráðuneytið, 11. júní 1953.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.
145
20. júlí

REGLUGERÐ

um öryggis- og heilbrigðisráðstafanir á bifreiðaverkstæðum.

1. gr.

Salarkynni, þar sem fram fara viðgerðir á bifreiðum eða farandvélum, sem knúnar eru benzin- eða oliuhreyfli, svo sem skurðgröfum, dráttarvélum, krönum, jarðýtum og öðrum jarðvinnsluvélum, skulu, eftir því sem frekast verður við komið, vera í sérstökum húsum, sem ekki eru notuð til annars.

Ef slík salarkynni eru þó í húsi, sem einnig er notað til annarrar starfrækslu, eða geymslurúm eru aðliggjandi, skal á fulltryggan hátt þannig frá gengið, að frá þeim geti ekki borizt gas eða eimur til aðliggjandi herbergja.

2. gr.

Gólf skulu hafa hæfilegan rennslishalla að niðurfalli skólplagnar eða safn-
bróar. Til þess að koma í veg fyrir hálfu á gólfum, skal þeim haldið hreinum eftir
því sem föng eru á, og skal viðkomandi verkamanni skylt að hreinsa strax upp
af gólfi það, sem hann kann að missa niður á það, svo sem oliu, feiti og annað,
sem veldur óþrifnaði og dregur úr umferðaöryggi.

Eftir föngum skal þess gætt, að hæfilegar gangbrautir séu milli tækja þeirra,
sem til viðgerðar eru á verkstæðinu, og ekki mega verkamenn að óþörfu leggja
frá sér verkfæri og vélahluta á umferðaganga.

Frá stað þeim, sem verkamenn eru við vinnu, skal jafnan vera greiður gangur
til aðaldyra eða varaútgöngudyra.

3. gr.

Ef vinnugryfja er í gólfi, skal greitt frárennsli vera frá henni. Ekki má maður
vera niðri í gryfjunni meðan bifreið eða öðru tæki er komið fyrir yfir henni, og
ekki má staðsetja slík tæki þannig yfir gryfjunni, að uppganga úr henni torveldist.

Niður í vinnugryfju skulu vera góðar tröppur og skal verkamönnum skylt
að gæta þess að leggja ekki frá sér verkfæri eða annað þannig í tröppurnar, að
umferð um þær torveldist.

4. gr.

Auk dyra þeirra, sem bifreiðum eða vélum er ætlað að fara um, skulu á hverju
bifreiðaverkstæði vera að minnsta kosti einar varaútgöngudyr.

Hurðir skulu opnast út, en þó má hafa rennihurðir í umferðadyrum fyrir bif-
reiðar, en þá skulu vera á þeim litlar dyr, nægilega stórar til þess að maður geti
greiðlega farið um þær, og á þeim hurð, sem opnast út. Ef umferðadyr fyrir bif-
reiðar eru margar hlið við hlið, þurfa fyrrnefndar dyr til mannaumferðar ekki að
vera nema á þriðju hverjum bifreiðaumferðadyrum. Hurðir á varaútgöngudyrum
skulu opnast út og læsing þeirra þannig fyrir komið, að þær verði auðveldlega
opnaðar innan frá án sérstaks lykils.

5. gr.

Um aðbúnað verkamanna innan fyrirtækis en utan vinnusala, svo sem aðgang
að matstofum, fatageymslum, snyrtiklefum og salernum, skal fara eftir ákvæðum
reglugerðar, sem sett verður um þessi atriði á vinnustöðum almennt.

6. gr.

Sérhver vinnusalur í bifreiðaverkstæði skal hafa sérstakan loftræstibúnað,
sem fjarlægir mengað loft og flytur ferskt loft inn í staðinn. Loftræstibúnaði skal
þannig komið fyrir, að óhreina loftið sé dregið út frá loftræstiopum uppi við loft
og öðrum eigi ofar en 30 cm frá gólfi. Eru neðri opin sérstaklega ætluð til þess að
leiða burt þungt brunagas, svo sem kolsýrling, auk ýmiss konar olíueims.

Göng eða op, sem leiða inn ferst loft, skulu þannig staðsett, að loftið dreifist
sem bezt um allan salinn og ekki sitji dautt loft í hornum eða krókum.

Pípur og göng til loftræstingar skulu vera nægilega víð. Þar sem pípur grein-
ast, skal það gert með aflíðandi beygjum, en varast skörp horn og króka. Deiliop
skulu vera á pípum og þeim þannig fyrir komið, að bæði útrásir og innrásir komi
sem jafnast um allan salinn.

Ekki má nota sömu loftræstitækin til loftræstingar á bifreiðaverkstæði eða
öðrum óskyldum vinnusölum.

Afrás fyrir mengað loft skal leidd undir bert loft, þannig að loft frá henni
geti ekki horizt til nálægra húsa eða herbergja.

145 Ef vinnugryfja er í gólfi, skal afrás fyrir mengað loft vera niður við gólf 20. júlí hennar.

Ef hreyfill er látinn ganga inni lengur en nauðsynlegt er við að aka inn í verkstæðið eða út úr því, eða flytja tæki til innan verkstæðisins, skal útblásturs-þípa hreyfilsins tengd við stút á sogþípu loftræsibúnaðar.

Ræsibúnaði loftræstivéla skal þannig fyrir komið, að hægt sé að ræsa þær rétt við útgöngudyr.

Loftræstitæki bifreiðaverkstæðis skulu vera það afkastamikil, að þau geti endurnýjað loft hvers vinnusalar að minnsta kosti fjórum sinnum á klukkustund.

7. gr.

Lyftitæki öll skulu vera fulltraust og undir stöðugu eftirliti starfandi manna á verkstæðinu, sem öryggiseftirlitið samþykkir. Tækjum skal vel við haldið og þau tekin úr notkun, þegar er einhverra galla verður vart á þeim, þar til bætt hefur verið úr gallanum.

Ekki má vinna undir bifreið eða vél, sem að nokkru eða öllu leyti hvílir á lyftitæki, fyrr en settir hafa verið undir hana traustir stólar, sem tryggja það, að bifreiðin eða vélin geti ekki fallið þó að lyftitæki gefi sig.

Allir verkamenn eru persónlega skyldir að framfylgja ákvæðum þessum, og ber trúnaðarmanni verkamanna að vaka yfir því að svo sé gert.

Undanskilin ákvæði þessu er þó vinna undir bifreiðum, sem standa á lyftum í smurningsstöðvum.

8. gr.

Purfi verkamaður að vinna sitjandi eða liggjandi undir bifreið eða vél, skal honum látinn í té pallur, fleki eða teppi til að hvíla á, til varnar raka og kulda.

9. gr.

Benzín eða aðra eldfima vökva, sem notaðir eru til þvotta eða á blásturs eða lóðlampa, skal geyma í sprengitryggum brúsum. Ekki má geyma meira en dagsforða í einu á vinnustað og aldrei meira en 30 lítra. Yfirleitt skal forðast eftir megni að geyma slíka vökva inni á verkstæði.

Í hverjum vinnusal skal vera járnker til þess að fleygja í olíublautum tuskum og tvísti.

Eldslökkvitæki skal vera á aðgengilegum stað í hverjum vinnusal.

10. gr.

Á áberandi stað í hverjum vinnusal skal vera spjald, sem varar menn við kol-sýrlingseitrun, svo og hvað gera beri, ef menn verða fyrir slíkri eitrun. Lætur öryggiseftirlitið í té slík spjöld endurgjaldslaust.

Kassa með nauðsynlegum lyfjum og umbúðum til bráðabirgðahjálpar skal hafa á aðgengilegum stað á hverju bifreiðaverkstæði.

11. gr.

Bifreiðaverkstæði, sem til eru þegar reglugerð þessi gengur í gildi, þurfa ekki að hlíta ákvæðum hennar varðandi hollustuhætti og þá sérstaklega að því er varðar frárennsli frá gólfum og vinnugryfjum, loftræstibúnað og frágang dyra og hurða, enda verði slíku ekki komið við án mikils tilkostnaðar eða vegna annarra örðugleika. Í slíkum tilfellum skulu eigandi verkstæðis eða fulltrúi hans, öryggismálastjóri og öryggiseftirlitsmaður ráðgast um lausn málsins, og skal þá leitast við að finna hagkvæmustu leið til að bæta úr því, sem kann að þykja ábótavant.

12. gr.

145

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 50—5000 krónum, nema þyngri hegning liggji við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í rikissjóð.

Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. júlí 1953.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

146

20. júlí

um breyting á reglum um starfrækslu og starfsmenn landssímans
frá 27. febrúar 1935.

1. gr.

Við síðustu málsgrein 25. gr. starfsmannareglna landssímans bætist svo hljóðandi viðauki:

Auk þess ráðs, sem að framan greinir, skal vera svonefnt *starfsmannaráð*, og skal það skipað 6—7 mönnum, eins og hér segir: Skrifstofustjóri landssímans, sem er sjálfkjörinn formaður ráðsins, og formaður FÍS, yfirverkfræðingur landssímans, ritsímastjórinn í Reykjavík, bæjarsímastjórinn í Reykjavík og Hafnarfirði, og fulltrúi FÍS, sem félagið kys til eins árs í senn. Þá hefur félag forstjóra pósts og síma rétt til að láta fulltrúa frá sér mæta á fundum ráðsins, með umræðu, atkvæða og tillögurétti. Starfsmannaráði er heimilt að kalla á sinn fund einstaka starfsmenn stofnunarinnar, ef það telur ástæðu til.

Hlutverk starfsmannaráðs skal vera sem hér segir:

1. Að ræða og taka afstöðu til þeirra mála, er varða launakjör starfsmanna, tillögur um breytingar á launalögum, færslu milli launaflokka, skipun í stöður og frávikningu, svo og önnur mál, er varða hagsmuni stéttarinnar eða einstakra starfsmanna, hvort sem þau berast póst- og símamálastjóra, starfsmannaráði, eða einstakir ráðsmenn bera þau fram á ráðsfundi. Áður en starfsmannaráð tekur afstöðu til stöðuveitinga, skal leita álits næsta yfirmanns þeirrar stöðu, sem sótt er um.
2. Að kynna sér hag og rekstur landssímans, eftir því sem við verður komið, og gera tillögur til póst- og símamálastjóra um umbætur á rekstrinum, ef því finnst ástæða til. Starfsmannaráð skal einnig leitast við að auka áhuga starfsmanna á því, sem betur mætti fara í stofnuninni, og er hverjum starfsmanni heimilt að senda ráðinu tillögur varðandi umbætur á rekstrinum, er orðið geti til hagsbóta fyrir stofnunina og viðskiptamenn hennar, t. d. um endurbætur á símaafgreiðslu og tækni, hagkvæmari vinnubrögð, rekstrarsparnað o. þ. l. Má í þessu skyni veita ein verðlaun á ári samkvæmt nánari reglum, er póst- og símamálastjóri setur, að fengnum tillögum starfsmannaráðs. Starfsmannaráð gerir skriflegar tillögur um málin til póst- og símamálastjóra.

Ef starfsmannaráð er ekki sammála, hafa einstakir fulltrúar, einn eða fleiri, rétt til að semja sérálit, er fylgja skal tillögum ráðsins til póst- og símamálastjóra.